

Список использованной литературы

1. Буренин А. Н. Управление портфелем ценных бумаг / А. Н. Буренин. — М.: НТО Вавилова С.И., 2008. — 440 с.
2. Каминский А. Б. Экономический риск и методы его измерения: Учеб. пособие / Киевский национальный ун-т им. Тараса Шевченко. — М.: Издательский дом «Казаки», 2002. — 120 с.
3. Крупина Н. Н. Мониторинг доходности инвестиционного портфеля / Н. Н. Крупина // Финансовый менеджмент. — 2009. — № 4. — С. 83–96.
4. Шарп Уильям Ф., Александер Гордон Дж., Бейли Джеффри В. Инвестиции: Для использования в учеб. процессе студ. вузов, обуч. по экон. спец. / А. Н. Буренин (пер.), А. А. Васин (пер.). — М.: Инфра-М, 2003. — XII, 1027 с.

Санжарова О. В.,

науковий керівник — **Онiкієнко О. В.,** к. е. н., доцент,
Луганський національний аграрний університет, м. Луганськ

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АПК В УКРАЇНІ

Сільське господарство в Україні є пріоритетною галуззю. У сучасних умовах розвитку сільського господарства України освоєння закінчених науково-технічних розробок складає дуже низький процент до загальної кількості створених інновацій і не завжди відповідає вимогам сільськогосподарського виробництва. Розвиток інноваційної діяльності, а особливо впровадження її результатів, в АПК являє собою розробку раціональної структури інноваційного процесу, що повинна повністю бути адаптованою до регіональних умов виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції.

Інноваційний процес в АПК — це постійний, безперервний процес перетворення окремих технічних, технологічних та організаційно-економічних ідей і наукових варіантів вирішення певного практичного завдання з метою переходу галузей і підприємств АПК на якісно новий рівень виробничого процесу. На здатність підтримувати інноваційну діяльність в АПК впливає велика кількість факторів: особливості природно-економічних умов господарювання, стан організаційно-виробничого механізму, рівень готовності господарств до впровадження інновацій, засоби стимулювання досягнень науки та їх впровадження на практиці та регіональні відмінності суб'єктів господарювання.

Нині більшість вітчизняних агропідприємств неспроможні виробляти високоякісну й конкурентоспроможну продукцію. Це є результатом таких негативних явищ, як: застарілий машинно-тракторний парк, диспаритет цін на продукцію промисловості і сільського господарства, постійне зростання цін на паливо-мастильні матеріали, недосконала кредитно-фінансова система і законодавча база тощо. Ці проблеми стали особливо гострими у зв'язку з набуттям Україною членства в структурах СОТ, що вимагає від нашої держави постачання на світовий ринок високоякісної конкурентоспроможної продукції. Таким чином, постає гостра необхідність у переорієнтації наявної державної політики на високоефективну інноваційну.

Питання інноваційної діяльності, її ресурсного забезпечення, а також інноваційної активності товаровиробників досліджували такі вчені, як А. Ф. Бондаренко, А. Н. Бузні, М. І. Кісіль, О. В. Крисальний, М. Ф. Кропивко, О. А. Лапко, М. І. Лобанов, П. М. Музика, П. Т. Саблук, М. А. Садиков, С. В. Шолудченко, Г. І. Андреев, С. Д. Ільєнкова, В. Дергачов, Г. А. Романенко, Л. М. Хогберг, Р. А. Фатхутдінов та інші.

Інноваційна діяльність здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво та соціальну сферу, яка включає: випуск і розповсюдження принципово нових видів техніки та технологій, прогресивні міжгалузеві структурні перетворення, реалізація довгострокових науково-технічних програм з великими строками окупності витрат, фінансування фундаментальних досліджень для здійснення якісних змін у становищі виробничих потужностей, розробку та впровадження нових, ресурсозберігаючих технологій, що призначені для поліпшення соціального та екологічного стану. На сучасному етапі економічного розвитку міжнародне науково-технічне співробітництво сприяє прискореному розвитку продуктивних сил, науково-технічному прогресу, зростанню інтенсивності у взаємовідносинах між економіками країн.

Інноваційна модель розвитку, в умовах глобалізації, не може принести повного економічного ефекту лише за допомогою технологічного оновлення ресурсної бази та структурної перебудови економіки. Вона передбачає перенесення акценту з традиційних науково-технічних рішень на використання принципово нових прогресивних технологій, які мають вирішальний вплив на процеси соціально-економічного розвитку розвинутих країн світу. Саме тому, широке застосування інновацій являється найбільш дієвим та ефективним варіантом вирішення гострих соціально-економічних

проблем АПК, що пов'язані з пошуком механізмів підвищення економічних показників діяльності сільськогосподарських господарств та забезпечення населення високоякісною сільськогосподарською продукцією. Інноваційний розвиток АПК означає його якісне реформування, що базується на зростанні виробничих показників із одночасним удосконаленням соціально-економічного механізму сільського господарства, а також взаємопов'язаних з ним галузей. Даний процес повинен забезпечуватися постійним використанням більш досконалих технологій виробництва і переробки сільськогосподарської продукції, нових сортів культур рослин і порід тварин, прогресивних моделей соціально-економічного розвитку, сучасних моделей інформаційних технологій.

Постійно зростаюча роль інноваційного чинника і пов'язані з цим наміри отримати, в прийнятні терміни, очікуваний економічний ефект не дають змоги розраховувати на наявну ситуацію, що склалася в АПК із впровадженням у практичне використання новітніх наукових розробок і їх масовим використанням. Для того щоб інноваційний розвиток АПК відповідав своєму призначенню і приносив очікувані результати, необхідне усестороннє та повноцінне забезпечення, що дозволить змінити наявний інертний і навіть регресійний характер даного процесу. І це повинно стосуватися всіх напрямів забезпечення активного та ефективного інноваційного розвитку АПК.

Список використаних джерел

1. *Осецький В. Л., Затонацька Т. Г.* Стратегія нарощування інвестиційного потенціалу національної економіки // *Фінанси України*. — 2006. — №7. — С. 38–49.
2. *Резнік Н. П.* Інноваційна діяльність як фактор підвищення ефективності виробництва // *Економіка: проблеми теорії та практики*. — Вип. 198. — Дніпропетровськ, 2004. — С. 979–985.
3. *Харів П. С.* Інноваційна діяльність підприємства та економічна оцінка інноваційних процесів. — Тернопіль: Вид-во «Економічна думка», 2003. — 326 с.

Семченко К. К.,
науковий керівник — **Онкієнко О. В.,** к.е.н., доцент,
Луганський національний аграрний університет, м. Луганськ

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ АПК УКРАЇНИ

В умовах ринкової економіки, проблема фінансової безпеки сільськогосподарських підприємств стає все актуальнішою. Під-